

GUVERNUL ROMÂNIEI

Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (7), după litera d) se introduc trei noi litere, lit. e) - g), cu următorul cuprins:

- „e) criterii cu privire la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar;
- f) criterii de avertizare timpurie cu privire la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale;
- g) criterii cu privire la informațiile privind faptele înscrise în cazierul fiscal.”

2. La articolul 92, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității, dacă se află în una dintre următoarele situații:”

- a) nu are cont bancar în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului;
- b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.”

3. La articolul 92, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alin. (4¹) - (4⁴) cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul contribuabilului/plătitorului declarat inactiv care nu se reactivează în termen de un an de la data declarării în inactivitate, organul fiscal are obligația de a solicita:

a) deschiderea procedurii insolvenței în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea 85/2014;

b) deschiderea procedurii de lichidare/dizolvare/radiere, potrivit actului normativ de înființare a contribuabilului/plătitorului, atât în situația în care **nu figurează** cu obligații fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central, cât și în situația în care figurează cu asemenea obligații de plată dacă nu este subiectul unor sesizări penale.

(4²) Prin excepție de la alin. (4¹), în cazul contribuabilului/plătitorului care are inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului, solicitarea deschiderii procedurii insolvenței sau lichidării/dizolvării/radierii, după caz, se realizează după expirarea termenului de inactivitate temporară, în situația în care nu și-a reluat activitatea.

(4³) În termenele prevăzute la alin. (4¹) și (4²) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.

(4⁴) În scopul aplicării prevederilor alin. (4²), A.N.A.F. comunică periodic, pe cale electronică Oficiului Național al Registrului Comerțului lista contribuabililor/plătitorilor care pot face obiectul lichidării/dizolvării/radierii, potrivit alin. (4²). Periodicitatea, structura și conținutul listei, condițiile de comunicare a listei, precum și orice alte elemente tehnice necesare schimbului de date, se stabilesc prin protocol încheiat între A.N.A.F. și Oficiul Național al Registrului Comerțului.”

4. La articolul 92, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

“(7¹) Contribuabilul/plătitorul declarat inactiv conform alin. (1²), se reactivează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5) și nu se mai află în situația pentru care a fost declarat inactiv, respectiv are cont bancar în România sau un cont deschis la o unitate a Trezoreriei Statului ori și-a îndeplinit obligația de depunere a situațiilor financiare anuale și nu se află în nicio altă situație din cele prevăzute la alin. (1) lit. d) - g).”

5. La articolul 92, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), (5¹), (6) și (7¹), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.”

6. La articolul 186 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) să prezinte contract de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

7. La articolul 192 alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) debitorul datorează obligații fiscale/bugetare restante reprezentând ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, inclusiv dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

8. După articolul 193 se introduce un nou articol, articolul 193¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 193¹

Contract de fideiusiune

(1) Debitorul persoană juridică trebuie să prezinte un contract de fideiusiune, în formă autentică, a beneficiarului/beneficiarilor real/i definit/definiți potrivit art. 4 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

a) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul trebuie să achite obligații fiscale administrate de organul fiscal, care nu fac obiectul eşalonării la plată, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d);

b) în termen de cel mult 5 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală în cazul în care debitorul nu deține în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții ori acestea sunt insuficiente;

c) în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu în cazul în care debitorul persoană juridică, a fost înființat cu mai puțin de 12 luni anterior depunerii cererii de eşalonare la plată;

d) până la împlinirea scadenței prevăzute de lege inclusiv, în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a);

e) până la împlinirea termenului de plată prevăzut de lege în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. b);

f) până la împlinirea termenului de plată din graficul de eşalonare în cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. d);

- g) până la data depunerii cererii de menținere a valabilității eșalonării la plată.
- (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) debitori prevăzuți la art. 193 alin (3), precum și debitorii persoane juridice la care statul este acționar majoritar nu trebuie să prezinte un contract de fideiusiune.
- (3) Garanțiile pe care trebuie să le prezinte fideiusorul trebuie să acopere:
- a) valoarea obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal care nu fac obiectul eșalonării la plată inclusiv accesoriiile aferente, cu excepția obligațiilor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. c) și d), în situația prevăzută la alin. (1) lit. a);
 - b) valoarea sumelor eșalonate la plată precum și a dobânzilor datorate pe perioada eșalonării la plată inclusiv accesoriiile aferente, pentru care nu au fost constituite garanții potrivit art. 193, în situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c);
 - c) valoarea obligațiilor care constituie condiție de menținere a eșalonării la plată inclusiv accesoriiile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. d) - f);
 - c) valoarea obligațiilor care trebuie achitate pentru menținerea valabilității eșalonării potrivit art. 200 alin. (2) lit. a) - c) inclusiv accesoriiile aferente în situația prevăzută la alin. (1) lit. g).
- (4) Prin contractul de fideiusiune, fideiusorul constituie garanții prin modalitățile prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz.
- (5) După împlinirea termenului prevăzut la art. 194 sau 200, după caz, în situația în care debitorul nu a îndeplinit obligația respectivă, organul fiscal competent execută garanția stabilită prin contractul de fideiusiune, de îndată.
- (6) Contractul de fideiusiune încetează la data stingerii obligației pe care o garantează.
- (7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și debitorilor persoane fizice care trebuie să prezinte un contract de fideiusiune, în formă autentică, încheiat de o persoană care domiciliază în România și care prezintă garanții potrivit alin.(4).”

9. La articolul 194 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult **60** de zile de la data comunicării acestei decizii sau până la finalizarea eșalonării la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea la plată potrivit art. 195;

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult **60** de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care termenul de **60** de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eșalonarea potrivit art. 195;”

10. La articolul 194 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. (ș), cu următorul cuprins:

„(ș) să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

11. La articolul 195, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a) - c), e) - j), sau n), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 200 alin. (2) lit. a) și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz. Pentru acordarea modificării eşalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186, alin. (1) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eşalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale rămase de plată din eşalonarea la plată aflată în derulare, precum și al celor care fac obiectul modificării acesteia și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eşalonarea la plată deja aprobată.”

12. La articolul 199, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1) în cazul în care debitorul prezintă contractul de fideiusiune eşalonarea la plată nu își pierde valabilitatea pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a), b), d), e) și s) precum și art. 200 alin. (2) lit. a) - c), după caz. ”

13. Articolul 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Articolul 200

Menținerea eşalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2) și la art. 194 alin. (1), cu excepția cazului în care eşalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. k) și p - s), precum și în situația în care debitorul datorează sume reprezentând ajutoare de stat sau de minimis stabilite prin decizii de recuperare sau alte titluri de creanță/titluri executorii primite de către organul fiscal până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eşalonării la plată, după caz, o singură dată într-un an calendaristic, sau fracție de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării sau a

unei decizii de respingere, după caz. Pentru acordarea menținerii eșalonării la plată organul fiscal analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) și alin. (4) sau art. 192 alin. (3), după caz. Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de quantumul obligațiilor fiscale rămase din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută și de capacitatea financiară de plată a debitorului, dar nu poate fi mai mare decât perioada rămasă din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite:

a) obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eșalonării până la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

b) obligațiile fiscale reprezentând accize exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

c) obligațiile fiscale restante care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată potrivit art. 194 alin. (1), cu excepția celor prevăzute la lit. d) a aceluiași articol, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării. Prevederile art. 194 alin. (2) și (3) sunt aplicabile în mod corespunzător;

d) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat și/sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată;

e) obligațiile fiscale restante reprezentând accize care au fost condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată, până la data emiterii deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată.

(3) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să prezinte contractul de fideiusiune potrivit art. 193¹.”

14. Capitolul IV¹ - Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. - Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din

9 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1¹), se introduc trei noi alineate, alin. (1²) - (1⁴) cu următorul cuprins:

„(1²) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), persoanele juridice au obligația să dețină un cont la o instituție de credit din România sau la o unitate a Trezoreriei Statului . Pentru persoanele juridice nou-înființate, deschiderea contului se realizează într-un termen de maximum treizeci de zile lucrătoare de la data înființării.

(1³) Persoanele prevăzute la alin.(1²) au obligația de a deține cel puțin un cont pe toată perioada desfășurării activității.

(1⁴) Instituțiile de credit din România nu pot refuza o cerere privind deschiderea contului prevăzut la alin. (1²), cu excepția cazurilor în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 12, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alin. (4) cu următorul cuprins:

„(4) Nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (1²) și (1³) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.”

Art. III -Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 23 decembrie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1²) Persoanele fizice sau juridice, prevăzute la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice.”

2. La articolul 1, alineatele (3), (3¹) și (3²) se abrogă.

3. La articolul 1, alineatele (5), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Entitățile prevăzute la alin. (1) și (1²) pot oferi serviciul de avans în numerar la terminalele de plată în baza contractelor încheiate cu instituțiile acceptante și pot acorda avansuri în numerar, potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Acestea afișează la loc vizibil semnul privind acordarea acestui serviciu, precum și informații privind costurile serviciului.

(9) Sunt exceptate de la obligația menționată la alin. (1) și (1²) entitățile care au punctele de încasare amplasate în zone nedeservite de rețele de comunicații electronice.

(10) Entitățile menționate la alin. (9) au obligația de a se conforma cerințelor menționate la alin. (1) și (1²) în termen de 12 luni de la data la care zona în care sunt amplasate este deservită de rețele de comunicații electronice.”

4. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Instituțiile acceptante de carduri au obligația de a instala terminale de plată în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării. Instalarea terminalelor de plată se face la solicitarea operatorilor economici, instituțiilor publice, persoanelor juridice prevăzute la art. 1 alin. (1) și (1¹), precum și a persoanelor fizice sau juridice, după caz, prevăzute la art. 1 alin. (1²), în baza contractelor încheiate în acest scop, în toate locurile indicate de aceștia.”

5. La articolul 3, alineatul (1), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) nerespectarea dispozițiilor art. 1 alin. (1), (1²) și (8);

e) refuzul entităților prevăzute la art. 1 alin. (1²) de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice;”

Art. IV. - (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2026 organul fiscal nu mai aprobă cererile de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată depuse de debitori potrivit Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În situația în care cererea de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată este nesoluționată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, debitorul are obligația să plătească sumele pentru care a solicitat modificarea/menținerea în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V.- (1) Cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății, în sensul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este opozabilă organului fiscal central în următoarele condiții:

a) în termen de 15 zile de la data cesiunii, cedentul, cesionarul sau societatea notifică organului fiscal central actul de transmitere a părților sociale și actul constitutiv actualizat cu datele de identificare a noilor asociați;

b) dacă societatea înregistrează obligații de plată la bugetul general consolidat administrat de organul fiscal central, aceasta sau cesionarul constituie garanții potrivit art. 211 lit. a) și/sau b) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

c) la înregistrarea cesiunii în registrul comerțului dacă societatea înregistrează obligații de plată la bugetul general consolidat administrat de organul fiscal central se prezintă dovada acordului organului fiscal cu privire la constituirea de garanții.

(2) Prin derogare de la art. 158 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală poate fi solicitat și de cedent sau, după caz, de cesionar.

(3) Condițiile prevăzute la alin.(1) se verifică la înregistrarea în registrul comerțului a cesiunii care conduce la întrunirea acestui procent. Pentru verificarea condiției prevăzută la alin. (1) lit. c) Oficiul Național al Registrului Comerțului solicită certificatul de atestare fiscală de la Agenția Națională de Administrare Fiscală în condițiile art. 70¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Garanțiile constituite potrivit alin. (1) se eliberează de organul fiscal central la data stingerii obligațiilor de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1). În cazul în care obligațiile de plată înscrise în certificatul de atestare fiscală eliberat potrivit alin. (1) nu se sting în termen de 60 de zile de la data înregistrării cesiunii în registrul comerțului garanțiile constituite potrivit alin. (1) se execută de către organul fiscal central.

(5) Procedura de aplicare a prezentului articol precum și modalitatea de colaborare între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Art. VI. - (1) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, capitalul social al societăților cu răspundere limitată este de minimum 8000 lei.

(2) Societățile cu răspundere limitată înregistrate în registrul comerțului își vor majora capitalul social la prima mențiune de modificare a actului constitutiv, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) În cazul în care societatea cu răspundere limitată nu și-a completat capitalul social în termenul prevăzut la alin. (2), la cererea oricărei persoane interesate, precum și a

Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va pronunța dizolvarea societății.

(4) Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege. Art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. VII. (1) Declarația în inactivitate a contribuabililor/plătitorilor persoane juridice pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 92 alin. (1²) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se realizează după 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. I pct. 3 referitoare la modificarea art. 92 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu o vechime în inactivitate mai mare de **3 ani**, în situația în care aceștia nu se reactivează în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul fiscal are obligația:

a) de a solicita deschiderea procedurii insolvenței, în condițiile Legii nr. 85/2014, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de acest act normativ.

b) de a solicita lichidarea/ dizolvarea/radierea potrivit actului normativ prin care acesta au fost înființați, în cazul contribuabililor/plătitorilor cărora nu le sunt aplicabile prevederile legislației privind insolvența, dacă aceștia nu figurează cu obligațiile fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării la data solicitării de lichidare/dizolvare/radiere și nu au fost formulate sesizări penale.

(4) Pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu o vechime în inactivitate mai mică de **3 ani**, în situația în care aceștia nu se reactivează în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, organul fiscal are obligația de a solicita lichidarea/ dizolvarea/radierea acestora potrivit actului normativ prin care acesta au fost înființați dacă aceștia:

a) nu figurează cu obligațiile fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării la data solicitării de lichidare/dizolvare/radiere;

b) nu au fost formulate sesizări penale.

(5) Organul fiscal are obligația de a solicita deschiderea procedurii insolvenței/lichidării/dizolvării/radierii, potrivit actului normativ prin care acesta au fost înființați, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru contribuabilii/plătitorii declarați inactivi potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la care nu au fost formulate sesizări penale, dacă aceștia nu se reactivează, în situația în care:

a) s-a împlinit termenul de 3 ani de la data inactivării la data intrării în vigoare a prezentei legi, figurează cu obligațiile fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării și nu a îndeplinit condițiile prevăzute la alin. (3) la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) nu s-a împlinit termenul de 3 ani de la data inactivării la data intrării în vigoare a prezentei legi și figurează cu obligațiile fiscale restante precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării.

(6) În termenul prevăzut la alin. (5) organul fiscal, din oficiu, are obligația de a obține și utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului și întreprinde măsuri de recuperare a obligațiilor fiscale/bugetare, potrivit legii.

(7) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) - (5) Agenția Națională de Administrare Fiscală comunică, periodic, pe cale electronică Oficiul Național al Registrului Comerțului lista contribuabililor/plătitorilor care pot face obiectul lichidării/dizolvării/radierii. Periodicitatea, structura și conținutul listei, condițiile de comunicare a listei, precum și orice alte elemente tehnice necesare schimbului de date, se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Art. VIII. - (1) În cazul societăților cu obligații de plată restante la bugetul general consolidat administrat de organul fiscal central, după înscrierea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, numește, din oficiu, prin încheiere, un lichidator înscris în Tabloul practicienilor în insolvență.

(2) Prin derogare de la art. 237² alin. (2) și (3) din Legea nr. 31/1990, cu modificările și completările ulterioare, lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului

Comerțului urmează să constate, din oficiu, întrunirea condițiilor pentru dizolvare, potrivit art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și încheierile registratorului prin care s-a constatat întrunirea condițiilor pentru dizolvarea societăților nu se mai transmit Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) În cazul societăților fără obligații de plată la bugetul general consolidat administrate de organul fiscal central, dacă în termen de 3 luni de la data înscrierii mențiunii de dizolvare în registrul comerțului nu s-a formulat nicio cerere de numire a lichidatorului, Oficiul Național al Registrului Comerțului solicită tribunalului radierea societății din registrul comerțului. Art. 260 alin. (11) din Legea nr. 31/1990, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. IX. - (1) Dacă o societate declarată inactivă potrivit art. 92 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, rămâne în inactivitate pentru o perioadă mai mare decât cea prevăzută la art. VIII sau art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea se dizolvă, potrivit prevederilor prezentului articol și, în completare, potrivit prevederilor art. 237² din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să constate, din oficiu, întrunirea condițiilor pentru dizolvare, potrivit alin. (1), și încheierile registratorului prin care s-a constatat întrunirea condițiilor pentru dizolvare se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte. Acestea se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen. Încheierile registratorului prin care s-a constatat întrunirea condițiilor pentru dizolvarea societății nu au caracter executoriu, se menționează în registrul comerțului și se comunică societăților dizolvate.

(3) În cazul societăților fără datorii la bugetul general consolidat administrate de organul fiscal central, dacă în termen de 20 zile de la data înscrierii mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, nicio persoană interesată nu a formulat cerere de numire a lichidatorului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, radiază, din oficiu, societatea din registrul comerțului. Prevederile art. 260 alin. (6¹), (6²), (11) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea, potrivit alin. (3), se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului, cu cel puțin 5 zile calendaristice înainte. Lista se afișează și pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate, cu respectarea aceluiași termen

(5) Încheierea de radiere, pronunțată potrivit alin. (3), nu este executorie. Aceasta se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(6) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3), societatea sau orice persoană interesată poate formula plângere în termen de 15 zile de la de la publicarea încheierii în Buletinul electronic al registrului comerțului. Plângerea se depune la oficiul registrului comerțului și se face mențiune despre aceasta în registrul comerțului. În termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii, oficiul registrului comerțului o înaintează instanței competente.

(7) Hotărârea pronunțată de instanță în soluționarea plângerii poate fi atacată numai cu apel, în termen de 30 de zile de la comunicare. Apelantul va depune o copie a apelului la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului.

(8) În cazul societăților fără datorii la bugetul general consolidat administrate de organul fiscal central, dacă o persoană interesată formulează cerere de numire a lichidatorului, alineatele (9) - (14) se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul societăților cu datorii la bugetul general consolidat administrate de organul fiscal central, după înscrierea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, numește, din oficiu, prin încheiere, un lichidator înscris în Tabloul practicienilor în insolvență. Remunerarea lichidatorului se face din averea societății dizolvate sau, în lipsă, din fondul de lichidare, constituit potrivit legii. Remunerația este în cuantum fix de 1000 de lei, care se va achita după depunerea raportului privind situația economică a societății și a a cererii de deschidere a procedurii insolvenței sau, după caz, la terminarea lichidării, după depunerea cererii de radiere din registrul comerțului. Decontul final al cheltuielilor efectuate de lichidator în legătură cu lichidarea societății se face, pentru situația în care nu există bunuri în averea societății dizolvate, de către Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, la solicitarea lichidatorului. În cazul în care lichidatorul identifică și valorifică bunuri din averea societății aflate în lichidare, cuantumului fix de 1000 de lei i se adaugă un procent de 10% din valoarea sumelor recuperate cu condiția ca acestea să depășească 2000 lei.

(10) În termen de 30 zile de la numire, lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului, un raport privind situația economică a societății. Dacă, potrivit raportului, debitorul îndeplinește condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul are obligația de a solicita deschiderea acestei proceduri în termen de 5 zile de la data depunerii raportului.

(11) În cazul în care, potrivit raportului prevăzut la alin. (10), nu sunt întrunite condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul continuă lichidarea, care nu poate dura mai mult de 3 luni de la data depunerii raportului.

(12) În termen de 5 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii depun la registrul comerțului cererea de radiere a societății din registrul comerțului, pe baza raportului

final de lichidare și a situațiilor financiare de lichidare prin care se prezintă situația patrimoniului, a creanțelor și repartizarea activelor rămase, după caz, inclusiv, dacă este cazul, dovada îndeplinirii obligației de calculare, reținere și plată a impozitului pe venit din lichidarea societății, prevăzută la art. 97 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a impozitului pe veniturile realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident, prevăzut la art. 223 alin. (1) lit. o) coroborat cu art. 224 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea unei amenzi de 20 lei pe zi de întârziere, care va fi aplicată, din oficiu sau la sesizarea oricărei părți interesate, de către registratorul de registrul comerțului. Încheierea prin care se constată încheiată lichidarea și se dispune radierea societății din registrul comerțului se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului.

(13) Dacă în termen de 5 de zile de la expirarea termenului menționat la alin. (11), oficiul registrului comerțului nu a fost sesizat cu nicio cerere de radiere, registratorul, din oficiu, constată că a expirat termenul legal în care putea fi realizată lichidarea și dispune radierea societății din registrul comerțului. Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, urmează să dispună radierea se publică în Buletinul electronic al registrului comerțului cu 5 zile calendaristice înainte, se transmite Agenția Națională de Administrare Fiscală și se afișează pe paginile de internet ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în secțiuni dedicate.

(14) Prevederile art. 260 alin. (2), (5), (6¹), (6²), (8), (9), (9¹) și (11) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. X. - Cheltuielile efectuate de organul fiscal în vederea lichidării/dizolvării/radierii persoanelor juridice declarate inactive sunt recuperate de organul fiscal de la asociații persoanei juridice, care răspund solidar, pentru aceste cheltuieli. În acest caz, organul fiscal emite o decizie de recuperare potrivit art. 100 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XI. - (1) Pentru cererile de acordare a eșalonării la plată/ de modificare a deciziei de eșalonare la plată/de menținere a valabilității eșalonării la plată depuse de debitori potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în vederea aprobării acestora, debitorul are obligația prezentării contractului de fideiusiune potrivit art. 193¹ din același act normativ, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Prevederile art. I pct. 9 referitoare la modificarea art. 194 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru cererile de eșalonare la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Prevederile art. I pct. 9 referitoare la modificarea art.194 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pentru somațiile comunicate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Prevederile art. I pct.13 referitoare la art. 200 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică pentru cererile de menținere a eșalonării la plată aprobate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Dispozițiile Capitolului IV¹ - Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare **rămân aplicabile pentru eșalonările la plată, în formă simplificată**, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi organul fiscal nu mai aprobă:
a) cererile de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, depuse de debitori potrivit Capitolului IV¹ - Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cererile nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;
b) cererile de modificare/menținere a eșalonării la plată, în formă simplificată, depuse de debitori potrivit Capitolului IV¹ - Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din cadrul Titlului VII - Colectarea creanțelor fiscale din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cererile nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.XII. - (1) Protocolul prevăzut la art. I pct. 3 precum și cel prevăzut la art. VII se încheie între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Oficiul Național al Registrului Comerțului în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Ordinul comun prevăzut la art. V se aprobă în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. XIII. - Prevederile art. II și ale art. III intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026.

ART. XIV - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 18¹ se abrogă.

2. La articolul 25 alineatul (4), litera u) se abrogă.
3. După articolul 25 se introduce un nou articol, art. 25¹, cu următorul cuprins:
“Art. 25¹ - Regimul special pentru contribuabilii care înregistrează cheltuieli cu entități afiliate
- (1) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la art. 15, care înregistrează cheltuieli aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuieli de management, consultanță, cheltuieli cu dobânzile, în relația cu entități afiliate, astfel cum sunt prezentate în contul de profit și pierdere/situația veniturilor și cheltuielilor/date informative din raportările contabile oficiale întocmite pentru exercițiul financiar 2024/exercițiul financiar diferit de anul calendaristic care începe în anul 2024, a căror pondere în totalul cheltuielilor de aceeași natură înregistrate cu entități afiliate și neafiliate, din aceleași raportări contabile, este de peste 3%, consideră nedeductibile cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, cheltuielile cu dobânzile, în relația cu entități afiliate, înregistrate în anul fiscal de calcul.
- (2) În situația în care cheltuielile menționate la alin. (1) nu sunt prezentate detaliat potrivit formatului contului de profit și pierdere/situației veniturilor și cheltuielilor/datelor informative, din raportările contabile oficiale, ponderea prevăzută la alin. (1) se determină luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, cheltuielile cu dobânzile, înregistrate cu entități afiliate/neafiliate, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă a anului 2024.
- (3) Începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, ponderea de 3% prevăzută la alin. (1) se determină pe baza cheltuielilor prezentate în raportările contabile întocmite pentru penultimul exercițiu financiar prin raportare la anul fiscal de calcul.
- (4) Contribuabilii înființați în cursul unui an fiscal, pentru anul fiscal al înființării și anul fiscal următor celui în care s-au înființat, aplică prevederile alin. (1) la sfârșitul anului fiscal de calcul, luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, cheltuielile cu dobânzile, înregistrate cu entități afiliate/neafiliate, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă. Prevederile prezentului alineat se aplică și contribuabililor înființați în cursul anului 2025/anului fiscal modificat care începe în anul 2025, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal 2026/anului fiscal modificat care începe în anul 2026.
- (5) În cazul grupului fiscal, prevederile alin. (1) - (5) se aplică în mod corespunzător de către membri, în funcție de situația individuală.
- (6) În sensul prezentului articol, entitățile afiliate sunt cele definite potrivit reglementărilor contabile aplicabile.”

(7) Contribuabilii care, în anul fiscal de calcul, consideră nedeductibile cheltuielile prevăzute la alin. (1) nu aplică prevederile art. 25 pentru aceste cheltuieli în relația cu entitățile afiliate.

(8) În aplicarea prezentului articol, instituțiile de credit - persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, nu iau în calcul cheltuielile cu dobânzile înregistrate din relația cu entitățile afiliate acestora.

4. La articolul 40², alineatul (4) și literele a) și b) ale alineatului (7¹), se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Costurile excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, și care sunt efectuate cu persoane afiliate, definite potrivit art. 7 pct. 26, se deduc, într-o perioadă fiscală, până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 500.000 euro. Costurile totale excedentare ale îndatorării rezultate din tranzacții/operațiuni efectuate atât cu persoanele afiliate respective, cât și cu persoanele neafiliate, care pot fi deduse într-o perioadă fiscală, nu pot depăși plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în lei a plafoanelor respective este cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal. Plafonul de 500.000 euro aferent costurilor excedentare ale îndatorării efectuate cu persoane afiliate nu se aplică instituțiilor de credit - persoane juridice române, sucursalelor din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, instituțiilor financiare nebancare, sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebancare și întreprinderilor de investiții definite potrivit legii.

(7¹) Pentru aplicarea plafoanelor deductibile prevăzute la alin. (4), costurile totale excedentare ale îndatorării reportate se alocă tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), respectiv cu persoane neafiliate/persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), astfel:

a) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane afiliate care nu finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite prin ordin al

ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);

b) se determină ponderea costului excedentar nededus aferent tranzacțiilor/operațiunilor efectuate cu persoane neafiliate și/sau cu persoane afiliate care finanțează achiziția/producția imobilizărilor în curs de execuție/activelor stabilite stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, potrivit alin. (4), în costurile totale excedentare ale îndatorării nededuse, înainte de aplicarea limitei de 30%, prevăzută la alin. (1);”

5. La articolul 45, după alineatul (23) se introduce un nou alineat, alin. (24), cu următorul cuprins:

„(24) Contribuabilii care au scăzut valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A din cadrul art. 18¹ alin. (3) și art.46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026, au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani. În cazul nerespectării acestei condiții, pentru sumele respective se recalculează impozitul minim pe cifra de afaceri și, după caz, se percep creanțe fiscale accesorii potrivit Codului de procedură fiscală, de la trimestrul/anul scăderii acestora, potrivit art. 18¹ alin. (3) și art.46² alin. (2), în vigoare până la data 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026. În acest caz, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale rectificative. Nu intră sub incidența acestor prevederi activele care se înscriu în oricare dintre următoarele situații:

- a) sunt transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, efectuate potrivit legii;
- b) sunt înstrăinate în procedura de lichidare/faliment, potrivit legii;
- c) sunt distruse, pierdute, furate sau defecte și înlocuite, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de contribuabil. În cazul activelor furate, contribuabilul demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;
- d) sunt scoase din patrimoniu ca urmare a îndeplinirii unor obligații prevăzute de lege.”

6. La articolul 67, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) În categoria veniturilor din activități independente se cuprind și cele realizate de contribuabilii care obțin venituri din prestarea de servicii de cazare, precum și veniturile din închirierea pe termen scurt a unui număr de peste 7 camere situate în locuințe proprietate personală, iar pentru stabilirea impozitului sunt aplicabile prevederile art. 68³.”

7. La articolul 68, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile prevederile art. 68¹, 68³ și 69.”

8. După articolul 68², se introduce un nou articol, art. 68³, cu următorul cuprins:
”ART. 68³ - Stabilirea impozitului pentru veniturile realizate din prestarea de servicii de cazare

(1) Sunt considerate venituri din prestarea de servicii de cazare veniturile obținute de operatorii economici definiți potrivit legislației specifice domeniului turismului - contribuabili potrivit prezentului titlu, prin punerea la dispoziție a unui spațiu amenajat în scopul înnoptării pentru o perioadă determinată, măsurată în zile.

(2) Venitul net anual din prestarea de servicii de cazare se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal.

(3) În situația în care venitul brut reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza sumei încasate evaluată la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului.

(4) Veniturile din prestarea de servicii de cazare, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(5) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(6) Pentru determinarea venitului net din prestarea de servicii de cazare, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligația de a conduce evidență contabilă.

(7) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(8) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).

(9) În cazul în care, în cursul aceluiași an fiscal, contribuabilul desfășoară activități independente de prestare de servicii de cazare, precum și activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor anuale de venit sau în

sistem real, pe baza datelor din contabilitate în partidă simplă, pentru aceste venituri rămân aplicabile prevederile art. 68 și 69, după caz.

(10) Prevederile prezentului articol se aplică și în situația prevăzută la art. 83 alin. (4).”

9. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Norma de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mică decât nivelul a 12 salarii de bază minim brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului. Prevederile prezentului alineat se aplică și în cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma de venit fiind stabilită pentru fiecare membru asociat.”

10. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 83 - Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal

(1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

(2) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, în cursul unui an fiscal.

(3) Închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reprezintă închirierea neîntreruptă a unei camere, aceleiași persoane, pentru perioade de maximum 30 de zile, într-un an calendaristic. În situația în care închirierea se realizează pentru o fracție de zi, se consideră închiriere pentru o zi.

(4) Începând cu anul fiscal în care numărul camerelor închiriate pe termen scurt, situate în locuințe proprietate personală, este de peste 7 camere, veniturile realizate reprezintă venituri din activități independente și se supun impunerii potrivit prevederilor art. 68³.

(5) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și cele din închirierea pe termen scurt de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. În situația în care bunul este deținut în comun, prin contractul de închiriere sau, după caz, prin actul de modificare a acestuia, se desemnează proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal care îndeplinește obligația înregistrării contractului încheiat între părți.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (5) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

11. La articolul 84, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:
“(1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințele proprietate personală, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(...)

(3) Venitul net anual din cedarea folosinței bunurilor, altul decât cel plătit de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, din arendarea bunurilor agricole, precum și închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințele proprietate personală, se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra venitului brut.”

12. La articolul 84¹, titlul articolului și alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“84¹ - Reguli privind stabilirea impozitului pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințele proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă

(1) În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințele proprietate personală, plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(...)

(3) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor, altul decât venitul din arendarea bunurilor agricole și din închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințele proprietate personală, se stabilește la fiecare plată, de către plătitorii de venit, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 20% asupra acestuia. “

13. Articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 85 - Reguli de stabilire a impozitului pentru veniturile realizate din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală

(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, între 1 și 7 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, alții decât cei care realizează venituri din activități independente pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68³, datorează impozit pe venit.

(2) Venitul net anual din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal.

(3) În situația în care venitul brut reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza sumei încasate evaluată la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului.

(4) Veniturile din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

(5) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, determinat potrivit alin. (2), impozitul fiind final.

(6) Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligația de a conduce evidență contabilă.

(7) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(8) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat.

(9) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual se efectuează până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

14. Articolul 87 se abrogă.

15. La articolul 97, alineatul (8¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(8¹) Veniturile sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, determinate conform art. 94 și 95, pentru transferuri/operațiuni efectuate prin entitățile prevăzute la art. 96¹ alin. (1), se impun prin reținere la sursă astfel:

a) în cazul titlurilor de valoare:

(i) prin aplicarea unei cote de 2% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 4% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate:

(i) prin aplicarea unei cote de 2% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 4% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii. Pentru determinarea perioadei în care au fost deținute se consideră că titlurile de valoare și instrumentele financiare sunt înstrăinate/răscumpărate în aceeași ordine în care au fost dobândite, respectiv primul intrat - primul ieșit, pe fiecare simbol.”

16. La articolul 123, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, altele decât cele pentru care este prevăzută reținerea la sursă potrivit art. 84 și 84¹, sau din închirierea pe termen scurt de către proprietari a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, precum și de cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care determinarea venitului net anual se efectuează potrivit prevederilor art. 72¹ se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual.”

17. La articolul 133, după alineatul (33) se introduc două noi alineate (34) și (35) cu următorul cuprins:

”(34) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierdere reportată, necompensată, precum și pierdere fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

(35) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele

proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului. Pierdere fiscală înregistrată în anul fiscal 2025 reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.”

18. La articolul 148, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68, 68³ și 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72, art. 72¹ și 73, realizate în anul pentru care se datorează contribuția.”

19. La articolul 170 alineatul (1) și litera c) a alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹, 68³ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 90 de salarii minime brute pe țară. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

(...)

(4) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c) - h), după cum urmează:

(...)

c) venitul net pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84 - 85;”

20. La articolul 174, alineatele (4), (5) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care plătitorii de venituri au obligația calculării, reținerii,

plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația în care baza anuală de calcul, din una sau mai multe surse de venit cumulate, este mai mică sau egală cu nivelul de 90 de salarii minime brute pe țară, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(5) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 90 de salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

(...)

(11) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2), este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 90 de salarii minime brute pe țară, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.”

21. La art. 220⁸ după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5) - (7) cu următorul cuprins:

“(5) Pentru veniturile din activități independente obținute în anul 2025 din închirierea în scop turistic, pentru care venitul net a fost determinat în sistem real sau pe baza normelor de venit, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(6) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor obținute în anul 2025, din închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, pentru care determinarea venitului net a fost determinată pe baze de norme de venit, precum și în cazul în care determinarea venitului net a fost efectuată în sistem real, potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul de realizare a venitului.

(7) Pentru veniturile din activități independente realizate în anul fiscal 2025, obligațiile fiscale privind contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt cele în vigoare la data realizării venitului.”

Art. XV. - Prevederile art. XIV - intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2026, cu excepția pct.9 și se aplică după cum urmează:

a) pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. 16 alin. (5), prevederile art. XIV pct. 1- 5 se aplică începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026.

b) prevederile art. XIV pct.6 - 14, pct. 16 și pct.18 - 20 se aplică începând cu veniturile aferente anului 2026;

c) prevederile art. XIV pct. 15 se aplică câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, obținute din transferuri/operațiuni efectuate prin entitățile prevăzute la art. 96¹ alin. (1) începând cu data de 1 ianuarie 2026.

Art. XVI- Ordinul ministrului finanțelor prevăzut la art. XIV pct. 4 se emite în termen de 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi.

Art.XVII - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, **publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 3 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:**

1. După articolul 5² se introduc două noi articole, art. 5³ și 5⁴, cu următorul cuprins:

”Art. 5³ (1) - La dosarul pentru concurs, candidații înscrși pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere și de execuție, generale și specifice, din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, au obligația de a depune doua avize eliberate de instituții specializate sau persoane autorizate în condițiile legii, din care să rezulte că sunt apți din punct de vedere psihologic și comportamental pentru exercitarea funcției publice, respectiv:

- a) Aviz privind evaluarea psihologică complexă;
- b) Aviz privind nivelul de integritate.

(2) Toți funcționarii publici din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc sunt supuși în mod obligatoriu unei testari psihologice periodice, o data la 2 ani, începand:

a) de la data angajării, pentru persoanele numite ulterior intrării în vigoare a prezentei legi;

b) de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru persoanele care ocupă funcții publice la această dată.

(3) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Oficiului, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(4) În situația în care testarea funcționarul public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Codului Administrativ.”

(5) Testarea psihologică se efectuează de către instituții specializate sau persoane autorizate în condițiile legii.

(6) Costurile aferente testării psihologice prevăzute la alin. (2) și (3) sunt suportate de instituție.

2. Art. 5⁴ - (1) În aplicarea dispozițiilor art. 5³, testarea psihologică se desfășoară în condițiile prevăzute de anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare și constă în două tipuri de evaluări:

a) evaluarea psihologică complexă - care are în vedere analiza nivelului cognitiv, maturitatea socioafectivă/stabilitatea emoțională, conștiințiozitatea și rezistența la stres;

b) evaluarea psihologică a integrității - care urmărește identificarea tendințelor comportamentale ce pot afecta integritatea profesională.

(2) Evaluarea psihologică se finalizează prin emiterea a două avize distincte: unul aferent evaluării psihologice complexe și unul privind nivelul de integritate al persoanei evaluate.

(3) Avizele menționate la alin. (2) sunt utilizate în scopul evaluării compatibilității persoanei cu funcție publică, fiind opozabile atât candidatului sau funcționarului evaluat, cât și instituției.”

Art.XVIII- Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.După articolul 20 se introduce un nou articol, art.20¹, cu următorul cuprins:

„Art.20¹ (1) În scopul realizării activităților de control și supraveghere vamală, personalul desemnat din cadrul Autorității poate să folosească înregistratoare audio-video portabile de tip body worn camera și să fixeze cu mijloace foto-audio-video din dotare, activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(2) Autoritatea este autorizată să înregistreze și să fixeze, ocazional, cu mijloace foto-audio-video din dotare, momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor fapte de fraudă fiscală și vamală.

(3) Autoritatea poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1) și alin. (2) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care sunt utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(4) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(5) Înregistrarea și fixarea de către personalul vamal menționat la alin. (1) și alin. (2) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(6) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1) și alin. (2), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin al președintelui Autorității în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

Art. XIX Ordonanța de urgență nr. 10 din 18 martie 2004 privind Statutul personalului vamal publicată în Monitorul Oficial nr. 256 din 23 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.După articolul 31² se introduce un nou articol, art.31³, cu următorul cuprins:

(1) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din cadrul Autorității Vamale Române, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control, la solicitarea conducerii Autorității, personalul poate face

obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(2) În situația în care testarea funcționarul public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Codului Administrativ.”

Art.XX- Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 31 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1.Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

” **Art. 20 (1)** Organizarea și funcționarea Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din Agenția Națională de Administrare Fiscală, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de control și de executare silită, la solicitarea conducerii Agenției, personalul poate face obiectul testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat realizată prin utilizarea tehnicii poligraf.

(3) În situația în care testarea funcționarului public indică un comportament disimulat se declanșează cercetarea disciplinară conform Codului Administrativ.

(4) Persoanele care ocupă funcțiile publice prevăzute la alin. (2) sunt supuse anual sau la solicitarea Agenției, dar nu mai mult de două ori într-un an calendaristic, evaluărilor prevăzute la alin. (2). Costurile acestor evaluări se suportă din bugetul Agenției.”

Art. XXI- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane, înregistratoare audio-video portabile de tip body worn camera și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit. În anumite situații, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare fiscal, în realizarea atribuțiilor de serviciu, personalul care ocupă funcții publice specifice poate îmbrăca ținuta civilă. Personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală în timpul acțiunilor speciale cu risc beneficiază de suportul Inspectoratului General al Jandarmeriei Române sau, după caz,

al Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea președintelui Agenției, în condițiile stabilite prin protocolul prevăzut la art. 9.”

2. La articolul 5, după alin. (1) se introduc șase noi alineate, alin. (1¹) - (1⁶), cu următorul cuprins:

”(1¹) În scopul realizării activităților de control antifraudă, personalul desemnat din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală poate să înregistreze și să fixeze cu mijloacele foto-audio-video din dotare, activități desfășurate în spații publice, fără consimțământul persoanelor vizate.

(1²) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală este autorizată să înregistreze și să fixeze, ocazional, cu mijloace foto-audio-video sau prin alte mijloace tehnice din dotare, momente operative, pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, fără consimțământul persoanelor vizate, în cazul în care există suspiciuni privind săvârșirea unor acte și fapte de evaziune fiscală și fraudă fiscală.

Înregistrările foto-audio-video constituie mijloace de probă.(1³) Agenția, prin Direcția generală antifraudă fiscală poate păstra imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video obținute potrivit alin. (1¹) și alin. (1²) pe o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestora, cu excepția situațiilor în care vor fi utilizate în cadrul unei proceduri judiciare, caz în care acestea urmează regimul probelor. La împlinirea acestui termen, imaginile și/sau înregistrările se distrug prin proceduri ireversibile.

(1⁴) Se interzice prelucrarea datelor cu caracter personal conținute de imaginile fotografice ori înregistrările audio și/sau video în alte scopuri decât cele în care au fost colectate, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

(1⁵) Înregistrarea și fixarea de către personalul antifraudă menționat la alin. (1¹) și alin.

(1²) a activităților specifice, prin utilizarea mijloacelor foto-audio-video din dotare, precum și păstrarea înregistrărilor audio și/sau video și a imaginilor fotografice astfel obținute se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

(1⁶) Procedura privind înregistrarea și fixarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice prevăzute la alin. (1¹) și alin. (1²), stocarea și accesarea acestora, se stabilește prin ordin al președintelui Agenției în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

3. La articolul 6, alineatul (2), după litera ș) se introduce o nouă literă cu următorul cuprins:

t) să utilizeze bodycam în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

4. La articolul 8, după alin. (1), se introduce un nou alineat, alin.(1[^]1), cu următorul cuprins:

”(1[^]1) nerespectarea dispoziției de utilizare sau utilizarea în mod necorespunzător, a bodycam, reprezintă abatere disciplinară și este cercetată în conformitate cu prevederile Codului administrative”.

Art.XXII- Măsuri privind instituirea unei taxe logistice pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri

(1) Se instituie o taxă logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare, în valoare de 25 de lei pentru fiecare colet poștal ce conține bunuri cu valoare comercială, denumit în continuare colet, care intră pe teritoriul României, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene, a cărei valoare declarată se situează sub pragul de 150 de Euro, denumită în continuare „taxă”.

(2) Taxa se aplică bunurilor achiziționate în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe, definite conform art. 266 pct. 36, respectiv 315² pct. 1 din Codul fiscal.

(3) Potrivit prezentului act normativ, prin colet se înțelege totalitatea trimiterilor poștale, ce conțin bunuri cu valoare comercială, aferente aceleiași operațiuni de vânzare la distanță de bunuri.

(4) Taxa se datorează pentru fiecare colet ce conține bunuri provenite din spațiul extracomunitar, puse în liberă circulație într-un stat membru UE, altul decât România, printr-o declarație vamală cu set redus de date.

(5) Obligația de plată a taxei revine furnizorului sau persoanei care, prin intermediul unei platforme electronice facilitează vânzarea la distanță de bunuri.

(6) În cazul coletelor care sunt refuzate de persoana destinatară din România, taxa nu se rambursează.

(7) Coletul livrat pe teritoriul României este însoțit de declarația de origine a acestuia emisă de furnizorul sau persoana care, prin intermediul unei platforme electronice facilitează vânzarea la distanță de bunuri.

(8) Obligația de colectare, declarare și virare a taxei revine furnizorilor de servicii poștale astfel cum sunt definiți la art. 2 punctul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, cu modificările și completările ulterioare, care predau coletul destinatarului.

(9) În situația în care coletul nu este însoțit de declarația de origine, însă furnizorul este o persoană stabilită într-un stat membru al UE, taxa nu este datorată.

(10) Furnizorii de servicii poștale menționați la alin. (8) au obligația să declare, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a făcut livrarea, către Agenția

Națională de Administrare Fiscală numărul coletelor livrate, cu proveniență din afara României, după cum urmează:

- a) numărul de colete cu loc de începere al livrării pe teritoriul Uniunii Europene;
- b) numărul de colete cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;
- c) numărul de colete însoțite de declarație de origine;
- d) numărul de colete însoțite de declarație de origine, cu loc de începere al livrării în afara teritoriului Uniunii Europene;
- e) numărul de colete însoțite de declarație de origine pentru care s-a perceput taxa;
- f) numărul de colete însoțite de declarație de origine pentru care nu s-a perceput taxa;
- g) numărul de colete neînsoțite de declarație de origine pentru care s-a perceput taxa;
- h) numărul de colete neînsoțite de declarație de origine pentru care nu s-a perceput taxa.

(11) Furnizorii de servicii poștale vor colecta taxa astfel:

- a) în cazul comenzilor achitate online, taxa se colectează direct de la furnizor sau de la persoana care, prin intermediul unei platforme electronice, facilitează vânzarea la distanță de bunuri;
- b) în cazul comenzilor cu plată ramburs, taxa se reține din totalul rambursului încasat de la destinatar la prima livrare și, respectiv, la livrările ulterioare, după caz, în limita sumei de plată.

(12) Sumele colectate vor fi virate la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

(13) Persoanele prevăzute la alin.(5) au obligația să vireze contravaloarea taxei până cel târziu la momentul predării coletelor către furnizorii de servicii poștale în vederea livrării pe teritoriul României.

(14) Furnizorii de servicii poștale au obligația să se asigure de încasarea taxei, aceasta reprezentând o condiție pentru prestarea serviciilor de transport.

(15) În situația în care furnizorii de servicii poștale nu respectă obligația prevăzută la alin.(14), aceștia se subrogă de drept în obligațiile persoanelor prevăzute la alin.(5) .

(16) Furnizorii de servicii poștale au obligația să identifice, prin sistemele proprii de trasabilitate și analiză, coletele supuse taxei. Procedura de declarare se stabilește prin

ordin al președintelui ANAF, emis în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I a prezentei legi.

(17) Furnizorii de servicii poștale păstrează evidențe detaliate ale expedierilor taxate pe care le pune la dispoziția autorităților fiscale și/sau vamale, după caz, la solicitarea acestora.

(18) Furnizorii de servicii poștale au obligația declarării taxelor colectate până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost predat coletul destinatarului.

Art.6 - Contravenții și sancțiuni

(19) Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:

a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(10) ;

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(17) și (18).

(20) Nerespectarea obligației prevăzute alin.(10) se sancționează cu amendă de la 2.000 de lei la 3.500 de lei.

(21) Nerespectarea obligației prevăzute la alin.(18) se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă constând în valoarea taxelor nedecarate, dar nu mai puțin de 1.000 de lei.

(22) Nerespectarea obligației prevăzute la alin.(17)se sancționează cu amendă de la 6.000 de lei la 10.000 de lei.

(23) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani sau cu amendă, nerespectarea cu intenție a obligației prevăzute la alin.(12).

Art. XXIII- Prevederile art.XXII intră în vigoare la data de 01.10.2025.

Art.XXIV - Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1.La articolul 67, după alineatul (2²) se introduc trei noi alineate, alin. (2³) - (2⁵), cu următorul cuprins:

„(2³) Societățile care distribuie trimestrial dividende, potrivit legii, nu pot acorda acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, așa cum sunt definite la art. 7 pct. 26 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, avansuri sau împrumuturi, până la regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în cursul anului.

(2⁴) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub limita prevăzută la art. 153²⁴ alin. (1) nu pot acorda acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate, avansuri sau împrumuturi.

(2⁵) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub limita prevăzută la art. 153²⁴ alin. (1) nu pot primi de la acționari sau asociați, după caz, sau persoane afiliate, împrumuturi, până la reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege.

(2⁶) În cazul nerespectării interdicției prevăzute la alin. (2³), (2⁴) și (2⁵) se dispune atragerea răspunderii solidare a administratorului și a acționarului/asociațului care a beneficiat de plata de dividende interimare, dar nu le-a regularizat sau de avansuri și împrumuturi.

(2⁵) Nerespectarea de către societăți a interdicției prevăzute la alin. (2³), (2⁴) și (2⁵) se sancționează de Ministerul Finanțelor și Agenția Națională de Administrare Fiscală cu amendă de la 10.000 de lei la 200.000 de lei.”

2. După articolul 69 se introduce un nou articol, art. 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹. - (1) Societățile care la sfârșitul exercițiului financiar curent înregistrează profit, dar cumulat înregistrează pierdere contabilă reportată, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot efectua distribuiri de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate și constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.

(2) Societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub limita prevăzută la art. 153²⁴ alin. (1), pot efectua distribuiri de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege.

(3) Societățile care, pe baza situațiilor financiare interimare, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub limita prevăzută la art. 153²⁴ alin. (1), nu pot efectua distribuiri de dividende interimare din profitul exercițiului financiar curent dacă nu au reîntregit activul net la valoarea minimă prevăzută de lege.”

3. La articolul 153²⁴, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă în termenul prevăzut la alin. (4), societatea care, având activul net diminuat sub nivelul prevăzut la alin. (1) înregistrează și datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia, nu își reconstituie activul net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social,

inclusiv prin conversia creanțelor acționarilor/asociaților în acțiuni/părți sociale, potrivit opțiunii societății, la expirarea acestui termen procedează la majorarea capitalului social prin conversia acestor creanțe, cu respectarea drepturilor celorlalți acționari/asociați, prevăzute la 216.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
Sorin-Mihai GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI,
Mircea ABRUDEAN